

Als 6-jarige jongen werd ik ingeschreven op de lagere school. Dit ging moeizaam en ik heb net aan het niveau van het eerste leerjaar (CE1) gehaald. Omdat de vooruitzichten niet goed waren ben ik hierna vroeg van school gegaan.

Later kreeg ik een op de praktijk gerichte opleiding in tuinbouw. Toen ik bij Nabasnoogo kwam kreeg ik een cursus om als vader toezicht te houden op de kinderen in een Bi-songo. Het is een opleiding die ons laat zien hoe we de opvoeding, de discipline en de bescherming van het kind in een informele schoolomgeving kunnen verzekeren. Nu krijgen wij van tijd tot tijd opfris cursussen om ons werk te verbeteren.

Bij Nabasnoogo ben ik begonnen met het verbouwen van katoen en aardnoten met de andere leden van de vereniging om aan middelen te komen voor de vereniging. Twee jaar later, toen de kleuterschool werd geopend, verzorgde ik een kleine moestuin voor de kinderen van Bi-songo. Ik werd ondertussen ook de conciërge van het centrum toen de eerste verantwoordelijke vertrok. In 2005 kwam ik bij het team van moeders om toezicht te houden op de kleuters.

In het project ben ik de verantwoordelijke voor Bi-songo, ik ben de schakel tussen de verantwoordelijken van Nabasnoogo en het personeel van Bi-songo. Elke dag, zorg ik voor de kinderen met de twee andere kleine moeders.

Binnen Nabasnoogo is de Bi-songo en avondschool voor mij het meest interessant. Ook de microziektekostenverzekering was erg belangrijk. Jammer genoeg bestaat deze niet meer. De mensen dachten dat als ze niet ziek waren geweest ze ook niet hoefden te betalen.

Voor mij was het heel moeilijk toen een aantal jaren geleden onze Bi-songo gedurende 2 jaar als gevolg van de financiële moeilijkheden waarmee Nabasnoogo te kampen had moest sluiten. Hierdoor kreeg ik gedurende deze tijd ook geen salaris. Deze periode heeft me echt negatief getekend, vooral toen de gemeenschap me vroeg wat er gebeurd was.

Het grootste succes dat ik heb meegemaakt was mijn persoonlijke bijdrage bij de bouw van het Yorgho-centrum. Veel jongeren waren niet bij het werk betrokken. Ik was praktisch de enige die water haalde met de kar van het centrum voor het betonwerk en het besproeien van de bakstenen. Ik was verantwoordelijk voor het bewateren van de stenen en de muren tot het werk klaar was. Vandaag is het een Bi-songo die werkt voor alle kinderen van 4 omliggende dorpen. Het is een algemene Bi-songo; er wordt geen verschil gemaakt tussen geloof (katholiek, islam, protestant, animist), sexe, inkomen of politieke overtuiging. Als ik zie hoe de kleuters met elkaar omgaan en elkaar helpen wordt ik blij. Trots en blij op onze Bi-songo in eigen dorp.